

Nr. 1208 van het arrest

Nr. 198 V 2002 van het parket

Nr. van de griffie

A R R E S T

Het Hof van Beroep te Brussel, 15^e kamer,

zitting houdend in strafzaken, wijst het volgende arrest :

In zake van het Openbaar Ministerie :

tegen :

- 1) , geboren ;
 - 2) , geboren ,
- beiden samenwonende te ;

beklaagden, bijgestaan door Mr ; advocaat aan de balie van

beklaagd van :

A. de eerste en de tweede, als dader of mededader overeenkomstig artikel 66 van het Strafwetboek,

te , op het goed gelegen , gekadastreerd
groot 17 a 88 ca, eigendom van krachtens
een akte van aankoop verleden op 29 december 1988 door , notaris te
overgeschreven te , hypotheekkantoor,

in overtreding van art. 44 – 64 en 65 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd door de wet van 22 december 1970, en de artikelen 42 en 66 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans strafbaar door de art. 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen:

1. tussen 31 juli 1996 en 7 maart 1997, een vakantiewoning te hebben opgericht en verbouwd zonder vergunning;
2. sedert het beëindigen van de voornoemde werken, minstens sedert 8 maart 1997 tot 30 april 2000 de toestand geschapen door deze werken in stand te hebben gehouden.

B. de eerste en de tweede, als dader of mededader overeenkomstig artikel 66 van het Strafwetboek,

te _____, op het goed gelegen _____, gekadastréerd
 groot 17 a 88 ca, eigendom van _____ krachtens een
 akte van aankoop verleden op 29 december 1988 door _____, notaris te
 _____ overgeschreven te _____ hypotheekkantoor, _____,

in overtreding van de art. 99, 101, 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, bepaalde handelingen, werken of wijzigingen te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden zonder voorafgaande uitdrukkelijke en schriftelijke vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn of schorsing van de vergunning,

van 1 mei 2000 tot 12 oktober 2001 de toestand geschapen door de onder de tenlastelegging A.1 vermelde werken in stand te hebben gehouden.

* * * * *

Gezien de hogere beroepen ingesteld op :

- 30 april 2002 door beklaagden tegen alle beschikkingen van het vonnis;
- 2 mei 2002 door het openbaar ministerie tegen beklaagden ;

tegen een vonnis uitgesproken door de 19e kamer van de correctionele rechtbank te Leuven d.d. 17 april 2002, dat na tegenspraak zegt:

- dat de beklaagden de tegen hen weerhouden inbreuken niet ernstig betwisten;
- dat de weerhouden betichtingen bewezen voorkomen; dat zij uit éézelfde opzet voortspruiten zodat slechts één straf dient opgelegd;
- veroordeelt iedere beklaagde tot een geldboete van $26 \times 200 : 40,3399 = 128,90$ euro of een vervangende gevangenisstraf van 8 dagen;
- bijdrage : elk 10 euro $\times 5 = 50$ euro;
- vergoeding : elk 25 euro.
- kosten : solidair tot 101,44 euro.

Veroordeelt iedere beklaagde tot herstel van de plaats, in de oorspronkelijke toestand door afbraak van de daar wederrechtelijk opgerichte constructies en verwijdering van de afbraakmaterialen en dit binnen de twaalf maanden nadat dit vonnis kracht van gewijsde verkregen heeft;

Zegt voor recht dat iedere beklaagde, bij niet uitvoering van de hiervoor bevolen herstelmaatregel binnen de gestelde termijn een dwangsom verbeurt van 49,58 euro per dag, mits betekening van dit vonnis overeenkomstig artikel 1385bis Ger. Wetboek, met dien verstande dat voormelde termijn ook zonder betekening een aanvang neemt de dag nadat dit vonnis kracht van gewijsde verkrijgt;

Zegt voor recht dat bij gebreke van uitvoering van de hiervoor bevolen herstelmaatregel de stedenbouwkundige inspecteur en het college van burgemeester en schepenen gemachtigd worden ambtshalve in de uitvoering ervan te voorzien, overeenkomstig art. 153 Decreet d.d. 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de van de afbraak voorkomende materialen en voorwerpen verkopen, vervoeren, opslaan en/of vernietigen op een door hen gekozen plaats en beklaagden ertoe gehouden zullen zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop van de materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Zegt voor recht dat melding van dit vonnis zal gemaakt worden in de rand van de overschrijving van de dagvaarding op het hypotheekkantoor var

;

Zegt voor recht dat dit vonnis dient overgeschreven overeenkomstig art. 160 en ingeschreven in het register van de vergunningen overeenkomstig art. 161 Decreet houdende organisatie van de ruimtelijke ordening d.d. 18 mei 1999;

* * * * *

Gehoord het verslag van mevrouw ;

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vorderingen;

Gehoord de beklaagden in hun middelen van verdediging zoals ontwikkeld door Meester , advocaat aan de balie var , die een dossier neerlegt;

De hogere beroepen regelmatig ingesteld naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

A. Wat de vordering van het Openbaar Ministerie betreft:

De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A1, A2 en B zijn, na onderzoek van de zaak door het hof, bewezen gebleven. Beklaagden betwisten deze feiten overigens niet.

Op 22 augustus 2003 werd het handhavingsdecreet van 4 juni 2003 gepubliceerd in het Belgische Staatsblad. Dit decreet trad in werking de dag van de publicatie.

Door art. 7 van het handhavingsdecreet werd aan het in voege zijnde art. 146 van het decreet van 18 mei 1999 een derde en een vierde lid toegevoegd met name:

“ De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden, voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg. “

In het vierde lid worden de ruimtelijk kwetsbare gebieden opgesomd.

Het handhavingsdecreet omvat een mildere regeling gezien thans het instandhouden van een niet vergund gebouw enkel nog kan gesanctioneerd worden in 3 gevallen. Bij toepassing van art. 2 Sw. dient, wanneer de straf, ten tijde van het vonnis verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald, de minst zware straf toegepast te worden.

De eigendom van beklagden is gelegen in een open landschappelijk waardevol agrarisch gebied wat een ruimtelijk kwetsbaar gebied uitmaakt bij toepassing van art. 146, vierde lid van de stedenbouwwetgeving. (zijn o.m. dergelijke gebieden : agrarische gebieden met ecologische waarde of belang en agrarische gebieden met bijzondere waarde).

De aan beklagden ten laste gelegde feiten blijven zodoende strafbaar onder de gelding van het handhavingsdecreet. In de tenlasteleggingen dient enkel toegevoegd te worden: *“thans strafbaar door de art. 146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999, zoals gewijzigd door art. 7 van het decreet van 4 juni 2003”*. Deze herkwalificatie voegt niets toe aan de oorspronkelijke tenlasteleggingen.

Al de bewezen verklaarde feiten zijn de voortgezette en opeenvolgende uiting geweest van een zelfde misdadig opzet.

De door de eerste rechter opgelegde straf, zijnde een geldboete, is wettelijk en werd oordeelkundig bepaald rekening houdende met de zwaarwichtigheid en de ernst van de gepleegde feiten alsmede met de gevaarlijke asociale persoonlijkheid van beide beklaagden die geen respect opbrengen voor stedenbouwkundige voorschriften.

Tevens werd rekening gehouden met het blanco strafregister van beide beklaagden.

Gelet op de bijzondere asociale houding van beklaagde bestaat er geen aanleiding uitstel te verlenen van de tenuitvoerlegging vermits dit de doeleinden van de strafvervolgning niet zou verwezenlijken.

De eerste rechter heeft elk van de beklaagde terecht de verplichting opgelegd, overeenkomstig art. 29 van de wet van 1 augustus 1985, een bedrag te betalen van 10 euro en hen elk, even terecht, overeenkomstig het K.B. van 29 juli 1992 een vergoeding opgelegd van 25 euro.

Er werd passend uitspraak gedaan over de kosten.

A. Wat de vordering betreft van de Stedenbouwkundige Inspecteur:

Er werd passend beslist met betrekking tot de vordering van de Stedenbouwkundige Inspecteur.

Door de gevorderde herstelmaatregel benaastigt de Stedenbouwkundige Inspecteur een goede plaatselijke ordening.

Het gevorderde herstel blijkt noch onevenredig noch onwettelijk.

De vordering kan ingewilligd worden zoals door de eerste rechter beslist met dien verstande dat de termijn waarin beklaagden tot herstel van de plaats dienen over te gaan bepaald wordt op 5 jaar (nieuw art. 149) nadat huidig arrest kracht van gewijsde gekregen heeft.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF,

RECHTSPREKEND NA TEGENSPRAAK,

Gezien de wetsbepalingen in het bestreden vonnis aangehaald, alsook de artikelen:

24 van de Wet van 15 juni 1935;

154, 162, 182, 189, 190, 210 en 211 van het Wetboek van Strafvordering;

2, 3, 4 en 9 van de Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro;

1, 2 en 3 van het KB van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie;

3 van de Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro;

2, 44, 50 en 100 van het Strafwetboek;

44, 64, 65 en 69 van de Wet van 29 maart 1962, gewijzigd door art. 4, 20 en 21 van de wet van 22 december 1970, opgenomen in het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bekrachtigd bij Decreet van 4 maart 1997, als artikelen 42, 66, 68 en 72;

99, 146, 147, 149, 153, 160 en 161 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de Ruimtelijke Ordening, gewijzigd bij Decreet van 26 april 2000;

146 en 147 van het decreet van 18 mei 1999, voormeld, zoals gewijzigd door art. 7 van het decreet van 4 juni 2003;

Ontvangt de hogere beroepen;

Bevestigt het bestreden vonnis, mits deze wijziging dat:

- beide beklaagden veroordeeld worden tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand door afbraak van de daar wederrechtelijk opgerichte constructies en verwijdering van de afbraakmaterialen en dit binnen een termijn van 5 jaar nadat huidig arrest kracht van gewijsde verkregen heeft.

Veroordeelt beide beklaagden solidair in de kosten van hoger beroep, in totaal begroot zijnde op 84,63 euro.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **9 december 2003**, waar aanwezig waren :

-		Raadsheer d.d. Voorzitter,
-		Raadsheer,
-		Raadsheer,
-		Advocaat-generaal,
-		Griffier.
(goedgekeurd de doorhaling van $\varnothing$ lijn (en) en $\oslash$ woord (en))		